

Prelep med tilovci in njihovimi nasprotniki sredi mesla New Yorka

Newyorška policija je prijala tri člane Titovega spremstva, ko je eden od njih v pretepu uporabil nož.

NEW YORK, N.Y. — Ko se je v nedeljo pripeljal predsednik Josip Broz Tito v New York, ga je pred hotelom Waldorf-Astoria, kjer se je s svojim spremstvom nastanil, pričakala skupina kakih 100 piketov. Ti so nosili napise kot "Tito morilec", "Tito obisk narodna sramoča", "Ne podpirajmo zločinca Tita!" Na letališču ga je prišla preje pozdravit skupina obojca z jugoslovanskega zastopstva pri Združenih narodih.

Tito in njegovo spremstvo se je v nedeljo in v ponedeljek dopoldne zadržalo večji del v hotelu. V ponedeljek popoldne je šel Tito obiskat univerzo Princeton, kjer je bivši ameriški poslanec v Beogradu G. Kennan profesor. Ob Titovem povratku v hotel je policija zaprla zaradi varnosti za 20 minut 8. Avenijo, kar je povzročilo silen prometni zastoj.

Pretep pred hotelom

Ko je bil Tito odsoten, se je dvema nasprotnikoma njegovega režima posrečilo prodreti do njegovega stanovanja v 35. nadstropju hotela Waldorf-Astoria. Kljub vsem stražam, šele tam so ju prijeli in odvedli.

Pred hotelom je prišlo do pretepa med skupino petih Titovih nasprotnikov in tremi člani Titovega spremstva. Policija je prišla vse tri titovce, ker je eden od njih v pretepu potegnil iz žepa nož.

Včeraj je Tito govoril pred glavno skupščino Združenih narodov o potrebi in pravilnosti mirnega sožitja, v petek pa se bo odpeljal domov.

Sprejem gostov odpovedan
Zastopstvo SFRJ Jugoslavije je pripravilo za četrtak, dan pred Titovim odhodom domov, slavnostni sprejem, na katerega je povabilo vrsto znanih prijateljev nove Jugoslavije iz New Yorka in od drugod po deželi. Včeraj je ta sprejem uradno odpovedalo češ, da newyorška policija ne nudi Titu in njegovemu spremstvu zadostne varnosti.

Odpoved sprejema je čiten znak protesta proti newyorški policiji, ki je za Titovo varnost poskrbel precej preko običajne mere, pa vendar dovolila piketom, da se sprehajajo pred hotelom Waldorf-Astoria, kar seveda tako Tita kot njegovo spremstvo hudo v oči bode.

Francozi poslali mačko v vesolje

PARIZ, Fr. — Pretekli petek so poslali Francozi s svojo galejo preiskovalni satelit v vesolje na kratek polet mačko. Poročilo pravi, da ji polet, tekom katerega je bila nekaj minut brez težnosti, ni delal posebnih preglavic.

Sončno in toplo. Najvišja temperatura 82.

V politični filozofiji se naša dežela deli skoraj točno na dve polovici

PRINCETON, N.J. — Gallupov zavod je stavil deželi zanimivo vprašanje, ki se ne nanaša na osebe, kot se to navadno godi. Spraševal je po deželi, za katero politično filozofijo so bolj vneti, ali za konservativno ali za liberalno. Odgovor je sila zanimiv. Najbolj pade v oči, da se ni izjavilo ne za eno ne za drugo filozofijo samo 6%. To je v očitem nasprotju s splošnim mnenjem, da se Amerikanci ne brigajo za javna vprašanja in da so jim duhovne vrednote deseta briga. Seveda se nam takoj vsiljuje vprašanje, zakaj se tistih 94%, ki so za eno ali drugo filozofijo, ne udeležuje bolj vneto javnega, posebno političnega življenja. Na to vprašanje še nimamo odgovora.

Tistih 94%, ki se brigajo za politično filozofijo, je razdeljenih skoraj ravno po polovici. Le 51% jih simpatizira z liberalno filozofijo in celih 49% je za konservativno filozofijo. Tudi to je ugotovitev, ki bije v obraz splošnemu prepričanju, da se Amerikanci bolj nagibajo na napredno stran kot na konservativno.

Kako torej, da se republikanska stranka smatra za manjšinsko, ko je vendar 49% Amerikancev, ki so načelno za konservativno filozofijo? Zdi se nam, da republikanci ne znajo tako organizirati svoje stranke, da bi bila privlačna za našo javnost. Demokratje so v tem pogledu večji mojstri, zato pa tudi žanjejo uspehe vključ stalinim prepriom v lastnih vrstah.

Politika "odprtega neba"

NEW YORK, N.Y. — Neki zahodno-evropski diplomat je dejal, da kroži trenutno nad komunističnim svetom toliko ameriških vohunskih satelitov vrste Samos in nad Ameriko toliko ruskih satelitov "Kosmos", da je dejansko izvedena politika "odprtega neba", ki jo je predložil leta 1955 predsednik Eisenhower.

Kinin, zdravilo proti malariji, so prvič izolirali leta 1820.

Rusija naj bi se vrnila v carski centralizem?

Posebna komisija, ki izdeluje načrt za novo ustavo, je za ukinitve narodnostnih republik in za uvedbo skupnega "narodnega" jezika — ruščine.

MOSKVA, ZSSR. — Hruščev in Tito naj še tako trdita, da hodita po različnih potih v komunizem, v resnici zasledujeta iste cilje po isti poti. Obema je narodna zavednost posameznih narodov v njihovih diktaturah trn v peti. Hočeta jo ubiti in tako napraviti osnovo za "socialistično zvest". O tem smo že pisali obširno, kar se tiče poskusov jugoslovanskih komunistov, ki bi radi zbrisali vse Slovence, Hrvate, Srbe, Makedonce itd. in zvarili iz njih prave Jugoslovane.

Prav po isti poti gre tudi Hruščev. Njegova dežela obstoji iz 16 republik, ki jim je dala narodno podlago oktobrska revolucija v l. 1917, pozneje pa ponovno potrdila Stalinova ustava l. 1936.

Hruščev je že davno napovedal novo ustavo, toda delo na njej mu ne gre spod roko, najbrže bi rad z njo našel odgovore na preveliko število vprašanj. Med vprašanja spada tudi tisto, ki misli, da je za socialistično Rusijo prevelik luksuz, da bi imela toliko narodnosti. Naj zadostuje kar ena, kot je to v Ameriki. Zato je imepval že nekaj misli, da napravijo načrt za "socialistično integracijo". Zadnji poskus je bil narejen v kirgiški prestolici Frunze.

Tam so se sociologi, ekonomisti, filozofi in podobni krmovci v komunističnem režimu hitro sporazumeli, da je treba sedanje republike, ki temeljijo na narodnostnem načelu, zbrisati in ustvariti nove upravne enote, ki naj bi odgovarjale gospodarskim in prometnim potrebam. Obenem bi bilo treba vpeljati povsod ruščino kot "občevalni", to se pravi kot uradni jezik.

Ta rdeča integracija močno spominja na carske čase, ko je bila Rusija razdeljena na "gubernije", ki je v vsaki med njimi

Ta teden odločilen tudi v italijanski politiki

RIM, It. — Ta teden imajo Nennijski socialisti svoj kongres, ki naj odloči, ali naj gre Nenni v koalicijsko vladno s krščanskimi demokrati in pod kakšnimi pogoji. Ves italijanski politični svet sledi zato z napetostjo kongresnim razpravi. Vsi računajo, da bo zmagoval Nennijsvo stališče, da je treba iti v koalicijsko vladno. Ali jo bo sestavil sedanji ministrski predsednik Moro ali bivši predsednik Fanfani, to je drugo glavno vprašanje, ki iščejo nanj odgovora rimski politični opazovalci.

Kongres stoji pod močnim političnim pritiskom z desne in leve. Konservativci na desni kar tekmujejo s komunisti na levi, kako bi pripravili Nennijsvo stranko do tega, da bi odbila sodelovanje s krščanskimi demokrati. Vedo, da bi taka koalicijska vlada z lahkoto izvrševala svoj delovni program in da ne bi bila odvisna ne od desničarjev ne od levčarjev. Oboji bi prišli ob političen vpliv in tega se ravno najbolj bojijo.

Krebiozen zavrnjen

WASHINGTON, D.C. — Posebni odbor Narodnega instituta za proučevanje raka je izjavil, da je krebiozen "neučinkovit kot zdravilo proti raku".

Dr. A. C. Ivy je v imenu Ustanove za proučevanje krebioze, ki ga je iznašel in predložil ameriškim zdravnikom pred več kot 11 leti, izjavil, da je poročilo posebnega odbora pristransko in se je zavzemal za nadaljevanje kliničnih preskusov krebioze.

mi paševal guverner.

Načrt, ki so ga napravili za Kaspijskim morjem, je pa tako grob, neotesan in brezobziren, da si ga komunisti niso upali objaviti v balističnih državah, kjer je nekdanja narodna zvestost še zmeraj izredno močno razvita.

Omenjena konferenca je naravno šla po osnovne ideje k Hruščevu. Govorniki so s posebnim veseljem citirali odlomke iz spisov in govorov svojega gospodarja.

PREKO 220,000 ŠOLSKIH OTROK SE JE UDELEŽILO BOJKOTA ŠOL V CHICAGU

Skupine, ki se zavzemajo za civilne pravice, so za včeraj pozvale učence osnovnih in srednjih šol, naj ne hodijo v šolo na "Dan svobode", ampak se udeležijo demonstracije za civilne pravice.

CHICAGO, Ill. — Črnci se že več mesecev bore za integracijo šol na temelju selitve črnih in belih otrok iz različnih šolskih okolišev v taki obliki, da bo v vseh šolah mesta nekako sorazmerno število črnih in belih šolarjev. Glavni šolski nadzornik dr. B. C. Willis te zahteve zavrača in vztraja na stališču, naj hodi vsak otrok v najbližjo šolo. Ti različni stališči sta privedli do ponovnih demonstracij in izgrediv v različnih delih Chicaga, največja od teh je bila včeraj na "Dan svobode". Vodniki demonstracije so bili menda iznenadeni nad ogromnim številom otrok, ki so se odzvali pozivu in ostali doma, pa se nato udeležili demonstracije.

Mladi demonstrantje so se pod vodstvom svojih odraslih vodnikov udeležili piketiranja mestne niše in bližnjega poslopja, kjer ima glavni šolski odbor mesta svoje urade. Zahtevali so odstop glavnega šolskega nadzornika dr. B. C. Willis in konec "plemenskega zapostavljanja" na področju šolstva. Vse je poteklo skoraj brez vsakih izgrediv kljub ogromnemu številu mladih demonstrantov, ki se jim je vsa reč zdela tudi kar precej zabavna.

Glavni šolski nadzornik Willis je sam prinesel in prebral šolskemu odboru številke o odstopnih šolarjih. Pouka se jih ni udeležilo 224,770 ali 47% vseh vpisanih. Običajno jih je lani manjkalo pri pouku okoli 74.000, zaradi demonstracije jih je torej včeraj ostalo doma okoli 150.000. Število je vsekakor veliko, toda če pomislimo, da so šolarji vedno veseli vsakih dodatnih počitnic, ne more udeležba nikogar posebno iznenaditi.

Kennedyjevo glavno geslo za prihodnje volitve: mir in blagostanje

WASHINGTON, D.C. — Tisti Kennedyjevi sodelavci, ki sestavljajo gesla za prihodnjo, vosebno kampanjo, so se menda že odločili za vodilno vabo: mir in blagostanje. Ironija usode

nam pove, da si je l. 1960 izbral ravno ista vodilna gesla tudi republikanski kandidat Nixon in z njimi propadel.

Takrat je Kennedy govoril na dolgo in široko o otroposti v ameriškem narodu in napovedoval nov zagon na vseh poljih ameriškega udejstvovanja. Zagon smo res doživeli, toda kmalu se je prelevil v oklevanje in sklepanje kompromisov na levo in desno. To stanje spretno izrablja glavni sedanji republikanski politik senator Goldwater.

Zadnje vesti

FRANKFURT, Nem. — Prenos 2. ameriške oklopne divizije iz Teksasa v zahodno Nemčijo poteka čisto po načrtu. Jutri, računajo, da bo že vseh 15.000 mož divizije v Nemčiji. V naslednjih treh dneh bodo došli v roke vso potrebno opremo in težko orožje, nakar se bodo udeležili velikih vojaških vaj.

WASHINGTON, D.C. — Kubanski lovci so streljali na ameriško ladjo, ki je plula pod liberijsko zastavo v ponedeljek v bližini Kube, ko so se ravno v bližini spopadli protikastrovski napadalci z obalno obrambo Kube. Ladja je bila zadeta, vendar na njej ni bil nihče ranjen. Nastali ogenj so naglo pogasili.

MIAMI, Fla. — Hurikan Ginny se bliža Floridi in jo bo predvidoma dosegel enkrat noč. LONDON, Vel. Brit. — Jesensko zasedanje parlamenta je bilo odloženo do 12. novembra, ko upa novi predsednik vlade že biti izvoljen vanj. Nadomestne volitve, pri katerih bo Home kandidiral, so določene na 7. november.

ALŽIR, Al. — Predsednik Alžirije Ben Bella je zavrnil predlog za sestanek z maroškim kraljem Hasanom, kot ga je predložil abesinski cesar, ker je Hasan pripravljen iti na tak sestanek le v Tanger ali v Madrid. Obe strani pošiljata na mejo vojaške okrepitve. Maroška vlada je objavila, da so njene čete včeraj zavrnila dva alžirska napada na njene postojanke ob meji.

WASHINGTON, D.C. — Sen. F. Lausche se je včeraj v Senatu izjavil odločno proti povišanju plač senatorjem in kongresnikom, češ, da je prazen trditve, da so te preizkušnje, da bi privabile sposobnejše ljudi v Kongres. Lausche je dejal, da je za mesto vsakega senatorja pripravljeno potegovati se najmanj 100 ljudi, za mesto vsakega kongresnika pa

Iz Clevelanda in okolice

Martinovanje Stajerskega kluba
Stajerski klub bo priredil letos svoje običajno martinovanje v spodnji dvorani Slov. doma na Holmes Ave. v soboto, 9. novembra, ob sedmih zvečer. — Vstopnice so naprodaj v Melaherjevi trgovini in pri Mirku Antlogi na St. Clair Ave. ter v trgovini Grajzl Bros. na Waterloo Road.

Seja —
Danes je ob dveh popoldne seja Kluba upokojencev iz Newburgha v SDD na Prince Ave.

Pozdravi iz Floride —

Frank Kozar, ki je imel dolga leta gasolinsko postajo na Superior Ave. v Clevelandu, pa se je preselil v Florido, pošilja svojim prijateljem pozdrave iz Ft. Lauderdale. Piše, da je po petih tednih dež prenehal, da pa so pritisnili komarji v takih rojih, da trenutno tam ni posebno prijetno. Poleg tega pa pričakujejo še prihod hurikana. Tam je sedaj na počitnicah Frank Bogović, ki tudi pošilja pozdrave svojim prijateljem.

Zadušnica —
Jutri ob 11.30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Franka Pengova ob 3. obletnici smrti.

Politični shod na Senklerju —
Kampanjski odbor Družabnega kluba Baragovega doma za ponovno izvolitev Edmunda J. Turka v mestni odbor v 23. vardi vabi v soboto, 26. oktobra, ob osmih zvečer rojake in rojakinje na velik volivni shod, ki se ga bo udeležil tudi mestni župan R. S. Locher.

Domov se vračata —
V Slovenijo sta se vrnila g. Franc Ferenčak in njegova žena Agica z obiska pri prijateljih. Vse potrebno za pot jima je uredila pot. pis. Mirko Antloga, 6518 St. Clair Ave.

Zadušnica —
Jutri ob 1.30 bo v cerkvi Marije Vnebovzete sv. maša za pok. Johna Zulich ob 18. obletnici njegove smrti.

Do cilja še tri milijone —
Kampanja Skupni poziv bo predvidoma jutri zaključena, — vendar manjka danes do postavlenega cilja še preko tri milijone dolarjev. Nabranega ali obljubljenega je doslej \$10,250,000, potrebnih pa je do cilja še \$3,088,000.

vsaj 500. Pritožil se je tudi nad višjimi plačami, ki jih plačuje zvezna vlada v razmerju z državami in krajevnimi oblastmi.

NEW YORK, N.Y. — Policija je še povečala varnost za Josipa Broza. Poveljstvo nad preko 500 policaji in detektivi, ki čuvajo predsednika Jugoslavije, je prevzel policijski komisar Murphy, ki je čez noč ostal kar v hotelu Waldorf-Astoria, kjer se zadržuje Tito s svojim spremstvom, da bi bil za vsak slučaj takoj pri roki. Newyorška policija je včeraj označila pritožbo Tita, da ni dovolj poskrbel za njegovo varnost, za naravnost smešno. Ko se je Tito peljal v Združene narode in se od tam vračal, so ceste, po katerih se je vozil, čisto izpraznili. Z njih so pognali celo pešce. Policija pa seveda ni prepreževala profitirerskih demonstracij in preganala protitovarskih piketov, ki so Brozu in njegovim najhuji trn v peti.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

83

No. 204 Wed., Oct. 23, 1963

Ruska kmetijska politika

Naša javnost se sedaj hudo briga, ali naj naša dežela proda pšenico ruskim komunistom. Glasov za in proti je celo morje, nihče pa se ne vpraša, zakaj mora Sovjetska zveza kupovati tujo pšenico in koliko časa bo to morala delati. Skušali bomo dati odgovor na obe vprašanji.

Za deželne pridelke je treba imeti nekaj pogojev: orno zemljo, kmetijske stroje, umetna gnojila, seme, najbolj pa pametne in skušene glave in pridne roke. Vse to lahko uredi človek. Potreben je pa tudi Bog, ki vlada nad podnebjem in vremenom.

Ruski komunisti priznajo vse pogoje razen Božjega sodelovanja, toda vsaj do sedaj niso dovolj vpoštevali važnosti posameznih pogojev.

Do režima Hruščeva niso na primer vpoštevali potrebe po orni zemlji. Hruščev je prišel prvi na potrebo po novi orni zemlji, toda pripisoval ji je prevelik pomen. Mislil je, da mu bi "deviška zemlja" za Volgo in Kaspijskim morjem pomagala do zadostne proizvodnje ne samo žit, ampak tudi industrijskih surovin. Se je mož zmotil, kajti podnebje in vreme sta mu prekrizala račune. Takrat, to je šele pred par leti, je uvidel potrebo, da preide njegova dežela od ekstenzivnega obdelovanja na intenzivno. Pri tem je šele spoznal, kako važni so ostali pogoji za umno kmetijstvo. Spoznal je pa tudi, kako zelo zanemarlja vsa Rusija vse pogoje.

Ni bilo težko, da je tudi komunistična kmetijska politika dognala, da ruski način obdelovanja zemlje ne odgovarja sodobni kmetijski tehniki. Hruščev je bil tega vesel, toda, nepočakan kot je, se je prehitel s svojimi reformami. Začel je reformirati kar istočasno vse pogoje za kmetijsko proizvodnjo, pri tem prenapel tempo reform. Dotaknimo se pogojev kar po vrsti, da bomo videli, kje je delal in še dela napake.

Orne zemlje mu je manjkalo. Ko je ni dobil zahodno od Volge in Kaspijskega morja, se je zaletel v Sibirijo in tam doživel enake neuspehe. Ni vpošteval, da rodovitnost zemlje še ni vse, potrebno je tudi primerno podnebje, ki skrbi za moč, toploto in zimsko očejo orne zemlje. Šele sedaj je spoznal, da nima mnogo dobrih kombinacij rodovitne orne zemlje in primernega podnebja, da nima torej preveč dobre zemlje in podnebja na razpolago.

Ko se je vrgel na organizacijo umnega obdelovanja zemlje, ki je godna za kmetijsko proizvodnjo, je dognal, da Rusija nima dosti ne primernih kmetijskih strojev ne dosti umetnih gnojil in tudi ne dosti dobrega semena. S semenom in stroji bi še nekam šlo, toda ozko grlo so postale tovarne za umetna gnojila, ki so samo del obsežne kemične industrije, ki jo je komunistični režim preveč zanemarjal. Bil je vse preveč zavarovan v premog, elektriko, rude, železo in jeklo, kakor tudi v metalno industrijo, težko in lahko. Sedaj je začel z organiziranjem proizvodnje umetnih gnojil, toda potreboval bo leta in leta, da bo dosegel tako proizvodnjo, ki bi krila vse potrebe ruskega kmetijstva.

Nekaj boljše so razmere v proizvodnji kmetijskih strojev in semen. Tam ozko grlo ni tako nevarno, toda obstaja vendarle. Tudi tu ne bodo nameravane reforme rodile kar čez leto dni primernih uspehov.

Največ nadleže pa dela Hruščevu zadnji pogoj: umne glave in pridne roke. Pridnih rok ne manjka na ruskih kolhozih in sovjehih, samo delati nočejo, ker so preslabo plačane. Komunistični režim še zmeraj išče načina, kako bi zadovoljil kmetijske delavce in jim vlil veselje do dela. Začel je zviševati cene deželnim pridelkom in odredil, da naj dodaten dobiček od višjih cen gre kmetom v korist.

Ta načrt je stvaren in pameten, toda se ne da izvršiti, ker manjka razumnih glav, ki bi znale organizirati kmetijsko proizvodnjo. To je poleg pomanjkanja umetnih gnojil največja ovira v napredku ruske kmetijske proizvodnje. Hruščev jo skuša vsaj obiti, ako ne rešiti na različne načine. Zadnji njegov poskus je drzen, pove pa, v kako hudi zagati je Hruščev.

Dosedaj je bilo vodstvo ruskega gospodarstva praktično v rokah ne samo centralnih oblasti v Moskvi, ampak še bolj v komunističnih odborih posameznih oblasti, ki je vsaka od njih nekako tako velika kot 3-4 ameriški okraji (counties). V odborih je oblačil in vedril tajnik oblastne komunistične organizacije. Za kar se je v gospodarstvu zanimal, to je v njegovi oblasti napredovalo, vse drugo je ostalo zanemarjeno. Ker je v Rusiji industrializacija na prvem mestu, se je našel le redek oblastni komunistični tajnik, ki bi se posvetil kmetijstvu. Zato je tudi kmetijstvo povsod zaostajalo za ostalimi gospodarskimi panogami.

Hruščev je to stanje radikalno presek. Razbil je kar vso stranko v dve sekciji: industrijsko in kmetijsko, ki sta neodvisni druga od druge. V kmetijsko sekcijo oblastnega komunističnega odbora je poslal najboljše glave in najboljše tehnike. Hotel je s tem doseči, da boša industrija in kmetijstvo med seboj tekmovala, kdo bo bolje gospodaril.

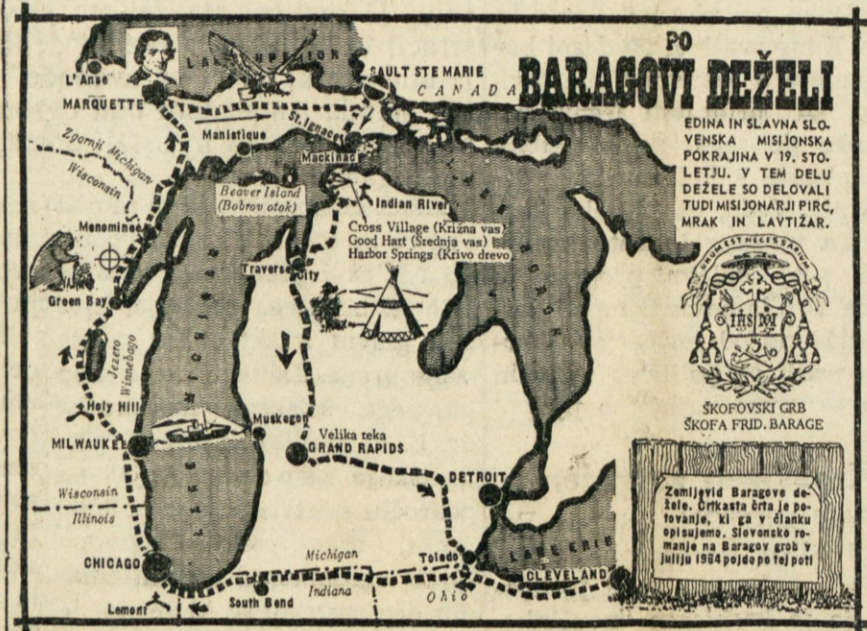
Tekma se je res začela in celo divja je bila, toda samo na papirju in ne na njivah in v tovarnah. Vsaka sekcija je kar na papirju ustvarjala svoje uspehe in s tem goljufala javnost in seveda tudi Hruščeva. V industriji se to ni hitro opazilo, saj v tovarnah se da skriti marsikatera napaka. V kmetijstvu so vse napake prišle že letos na dan v veliko presenečenje komunističnih voditeljev. Do letošnje spomladi so živeli v upanju, da jih čaka dobra letina. Ko je prišel čas žetve, dobre letine ni bilo nikjer. Ostala je le na papirju.

To je Hruščeva tako ujezilo, da je zadnje štiri mesece letal od oblasti do oblasti in pral glave svojim oblastnim tajnikom in njihovim strokovnjakom. Njegovo rohnjenje seveda ni pričaralo nobenega funta pšenice. Mož se je moral odločiti, da nakupuje na tujem pšenico, pa tudi žita za krmo. To bo seveda imelo posledice tudi za komunistično politiko, kajti blamaža je preočitna, da je ne bi ruski ljudje videli na prvi pogled.

S temi izvajanjmi je deloma dan odgovor tudi na drugo vprašanje: kako dolgo bodo ruske letine vsaj nezanesljive, ako že ne slabe?

Ruske tovarne ne bodo še dolga leta mogle dati dosti umetnih gnojil. Režim še leta ne bo mogel zadovoljiti kmetijskih delavcev, ker pač cela industrializacija temelji na prevelikem izkoriščanju kmetijstva. Hruščev tudi še ni našel odgovora, kje naj dobi umne glave za organizacijo kmetijske proizvodnje. Sedanja reorganizacija stranke z delitvijo na dve sekciji ni dala pričakovanih uspehov. Kaj sedaj? Tudi na to vprašanje Hruščev še ni našel nobenega odgovora. Bo zopet moral eksperimentirati.

Nočemo prorokovati, moremo samo trditi, da se lahko zgodi, da bo Rusija morala še dolga leta uvažati žito, kadar bodo slabe letine. Tako dolgo se ne bo mogla šopiriti v zunanji politiki več, kot ji bo dovoljevala ameriška "modrost".

OPOMBA. — Imena Križna vas, Srednja vas in Krivo drevo so prvotna imena krajev v Baragovi dobi. Angleško, oziroma francosko so to Cross Village, Middle Village in Arbre Croche. Zadnji dve imeni so pozneje čisto spremenili. Middle Village je danes Good Hart, Arbre Croche pa Harbor Springs. — Za 6-dnevno slovensko romanje na Baragov grob in druge kraje na tem zemljevidu takoj po Independence Day v juliju 1964 se je priglasilo že za dva polna busa. Sedaj nabiramo prijase za tretji bus. Cena za petkratno prenočišče (po štirje v eni sobi) in vožnja z udobnim hlajenim busom bo okoli \$60. Kdaj denar poslati, bo objavljeno po novem letu. Prijave sprejema iz prijaznosti Zulich Agency (IV 1-1387).

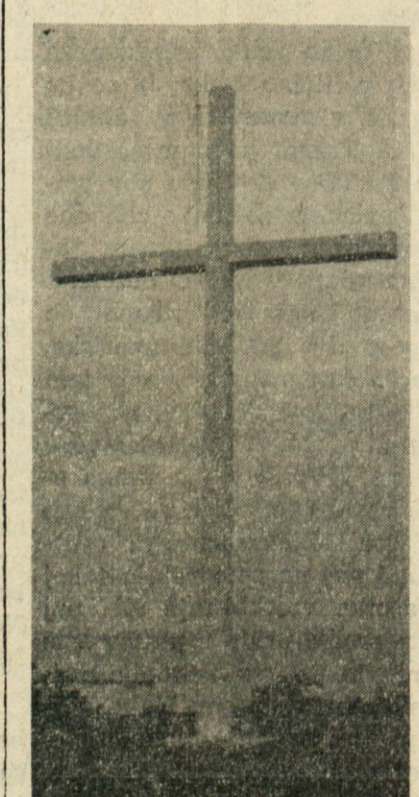
(Nadaljevanje)

Štiri milje dolgi most čez mekinoško ožino, tam kjer se stikata jezeri Michigan in Huron, na male potnike ni napravil tako velikega vtisa kot bi človek pričakoval. Vzrok je bil v tem, ker smo dan preje vozili skoro čez enako velik most v Sault St. Marie. Prevozili smo ga v 10 minutah in "stopili" na prva misijonska tla velikih slovenskih misijonarjev: Baraga, Pirc, Mrak, Lavtizar. Gospod Gregorič nas je že v Chicagu opozoril, da je to misijonsko polje slovenskih misijonarjev najbolj ohranilo svoje prvotno lice. Na naslovnem zemljevidu je to pokrajina jugozapadno od Mackinac z imeni Križna vas, Srednja vas in Krivo drevo. Od Mackinac-a do Krivega drevesa (sedaj Harbor Springs) je 30 milj razdalje. Sredi med tema krajema je Križna vas. Srednja vas je pa sredi med Križno vasjo in Krivim drevesom. V in okoli Križne in Srednje vasi še živijo Indijanci Ottawa. To je nekaka pol-rezervacija, ker živijo med njimi tudi beli. Ottawani so povečini katoličani, viden sad misijonske gorečnosti naših slovenskih misijonarjev.

Bila je sredi (28. avgusta). Vozili smo po lepi asfaltirani cesti, ki jo je država speljala skozi to indijansko ozemlje. Hiše nismo videli skoro nobene. Pokrajina je deloma polje, večji del pa gozd. Imeli smo občutek, da vozimo po svetih tleh in smo vozili počasi. Malim romarjem sem povedal, da je na tej poti v zimi 1832/33 Baraga prvič navezal na noge krplice in po snegu potoval iz Krivega drevesa v Mackinac. Nekajkrat

je med potjo omagal, da so morali Indijanci (spremljevalci) čakati nanj. Nazajgrede ni bilo nič lažje, ker se v Mackinac-u ni mogel odpočiti.

Na levi v gozdu smo zagledali pokopališče. Ustavili smo se in šli med grobove, visokoporaščene s travo. Bilo je katoliško. Po napisih na kamnih je smo lahko to ugotovili. Pokopališče je mešano, Indijanci so v manjšini. V Križni vasi smo pa zvedeli, da je nekoliko dalje v gozdu še eno pokopališče, samo indijansko. Ko smo spet vozili, smo ob cesti opazili nenavadno "krivo" drevo, v obliki velikan-ske črke S. Človek bi mislil, da smo prišli v kraj "Krivo drevo".

Križ na obali Michigankega jezera v Križni vasi, kjer je leta 1672 misijonar Marquette stopil na suho.

Zraven drevesa je mala hišica, delavnica lesenih izdelkov. Lastnik, po rodu Poljak, nam je pojasnil, da smo že na teritoriju občine Križna vas (Cross Village). Še malo dalje po cesti in znamenje pravi, da je v vas treba obrniti na desno.

Vse je ravnica, nekaj polja, večinoma pa zeleni travniki. Vmes kakšna hišica in mimo njih z ravnolom speljane poti. Na križišču je gasolinska postaja, precejšnja oštarija s trgovino in blizu preprosto poslopje indijanskega muzeja. Za gasolinsko postajico je lepo pokosen travnik. Segla do jezera. Blizu obale je visok pobeljen lesen križ. Napis blizu križa pove, da je na tem mestu leta 1672 stopil na suho jezuitski misijonar in raziskovalec Amerike Marquette. Za dober strehlaj ob obali navzgor opaziš med visokimi drevesi lično katoliško cerkev, kakor kakšna kranjska cerkva z lipami. Lovrenc Lavtizar iz Kranjske gore je bil zadnji slovenski misijonar tu (1856). Ali je on dal ta slovenski obraz tej cerkvi? V duhu smo poklekli na ta sveta tla in gledali slovenske apostole iz prejšnjega stoletja, ki so sledili Jezusovemu naročilu: "Pojdite po vsem svetu in učite vse narode." In so šli več tisoč milj daleč in se ustavili tu pri tem jezeru modre barve pri Indijancih rodu Ottawa. Tu pri tem križu, na tej zeleni trati, v območju cerkvenega zvonika, bomo prihodnje leto na romanju na Baragov grob klečali in molili in se zahvalili za milost, da smo krščeni in odrešeni za nebasa. Tu bomo zapeli litanije Matere božje in če bosta z nami naša pevca Janez Rigler in Viktor Modic, se bo razlegalo globoko v te indijanske gozdove in milje daleč čez jezersko gladino na Bobrov otok, kamor je potoval Baraga 9. maja 1832 v indijanskem čolniku s tolmačem in veslači, na otok, "ki je tako daleč od obale, da se kot tanka meglica komaj malo vidi." Šel je z dvignjeno zastavico s križem kot prvi duhovnik med prebivalce otoka, ki so bili znani kot posebni divji Indijanci.

Duhovnika, župnika F. Wolfa, ni bilo doma in nismo mogli maševati. V čedni cerkvi je bila samo snažilka, ki nam je dala nekaj pojasnil. Cerkev in župnišče zraven so ravno belili. Šli smo pogledat muzej. Lastnika sta mladoporočenca protestanta, toda zelo prijazna in za prihodnje leto smo se dogovorili, da si bomo zanimiv muzej z indijanskimi predmeti lahko za znižano vstopnino ogledali. Ko smo bili že v Clevelandu, je smo lahko to ugotovili. Pokopališče je mešano, Indijanci so v manjšini. V Križni vasi smo pa zvedeli, da je nekoliko dalje v gozdu še eno pokopališče, samo indijansko. Ko smo spet vozili, smo ob cesti opazili nenavadno "krivo" drevo, v obliki velikan-ske črke S. Človek bi mislil, da smo prišli v kraj "Krivo drevo".

Duhovnika, župnika F. Wolfa, ni bilo doma in nismo mogli maševati. V čedni cerkvi je bila samo snažilka, ki nam je dala nekaj pojasnil. Cerkev in župnišče zraven so ravno belili. Šli smo pogledat muzej. Lastnika sta mladoporočenca protestanta, toda zelo prijazna in za prihodnje leto smo se dogovorili, da si bomo zanimiv muzej z indijanskimi predmeti lahko za znižano vstopnino ogledali. Ko smo bili že v Clevelandu, je smo lahko to ugotovili. Pokopališče je mešano, Indijanci so v manjšini. V Križni vasi smo pa zvedeli, da je nekoliko dalje v gozdu še eno pokopališče, samo indijansko. Ko smo spet vozili, smo ob cesti opazili nenavadno "krivo" drevo, v obliki velikan-ske črke S. Človek bi mislil, da smo prišli v kraj "Krivo drevo".

Nato smo počasi peljali po vasi mimo revnih indijanskih hišic. Začelo je deževati. Vse te hiše so zanemarjene kolibe. Le na koncu ceste je prav čedna in snažna indijanska hišica z indijanskimi okrasi. Obrnili smo in pri eni kolibi smo ustavili. "Pojdimo v hišo, da bomo videli, kako Indijanci živijo," sem predlagal svojim spremljevalcem. Pa niso hoteli. Jaz sem pa potegnil voz na kraj ceste. Ko sem šel proti kolibi, je Gerič odprl okno na avtu in zaklical: "Father, ali imate nož?" Mislil je, če se bo treba braniti. Fantiči so se oborožili z noži že v Marquetteu.

S pestjo sem potkal na polomljena vrata. Zgornji del vrat je imel samo zarjavelo žično mrežo. Razločil sem žensko skozi mrežo, ki je prišla bliže in vprašala, kaj hočem.

"Jaz sem prišel od daleč, iz države Ohio, s petimi malimi turisti in bi vas rad pozdravil v vaši hiši. Ali lahko vstopim?"

"Ne, prosim ne."

Jaz sem pa le silil. "Bil sem pri vašem duhovniku, pa ga ni doma, zdaj preden odidem, bi pa še rad videl, kako živite. Jaz

še nikoli nisem bil v teh krajih."

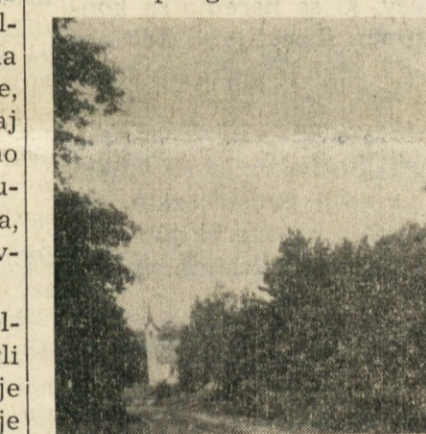
"Rajši ne. Danes nimamo nič pospravljeno. Rajši ne." Govorila je angleško. Jaz pa nisem odnehal in sem počasi kar porival vrata, ki so se začela odpirati.

"Glejte, jaz sem na dežju, pod kapom, malo stopim notri, samo za minuto." In sem že stal znotraj. Zena je bila kakih 35-40 let. Ob steni je sedel možki in imel steklenico piva. V kotu je sedela zelo priletna starčka. Cela hiša je samo ena velika soba. Samo ozek del hiše je pregrajen s steno. Tam je najbrže nekako skladišče. V glavni sobi je pa spalnica, kuhinja, delovna soba, sploh celotno indijansko življenje se tu razvija. Zenska je imela prav. Vse je bilo razvlečeno, vse v velikem neredu.

Mož, ki je pil pivo, je bil belecc. Slučajno je bil tam, ker je kot "plumber" nekaj popraviljal. "Ali ste katoličani?" — "Da." — "Ali ste kdaj kaj slišali o katoliškem duhovniku z imenom Baraga?" — Mlada žena je takoj pokazala na starčko: "Ja, moja mati ve več o njem." — In sem se obrnil do starke. "Kaj pa vi veste o njem?" — "O, moja stara mati ga je poznala in vedela veliko lepega povedati o njem. On je bil svet mož." V podrobnosti ni šla. Tudi je nekoliko težko angleško govorila. Zahvalil sem se in poslovil.

Fantiči so nestrpnost čakali in gledali, če bom prišel živ iz kočice.

"Zdaj bomo pa šli iskat v Srednjo vas cerkev v hosti in staro Indijanko Ano, ki ima ključ od cerkve." In smo vozili skozi lep, deloma temen gozd. Tam, kjer je bilo znamenje "Good Hart", smo zavili s ceste na gozdno pot. Čez 10 minut smo bili pri gozdni cerkvi.

Indijanska cerkva v gozdu Srednje vasi.

Lična cerkva je bila zaklenjena. Prostor pred cerkvijo sem premeril, če bi se mogli z busi tu obrniti. Morda bo šlo. Nato pa iskat Indijanko Ano, ki ima ključ od cerkve, kakor nam je v Chicagu povedal g. Gregorič. Spet je začelo deževati.

Prva kočja pod hrastom je bila tako razdrapana, da gotovo nihče ne stanuje v njej. Šli smo naprej. Zadaj za drugo kočjo sta viseli na vrvi dve capli. "Indijanke tudi v dežju sušijo perilo," smo se pošalili.

Pred kočjo sem ustavil. Moji junaki spet niso imeli korajže niti notri. Tolčem na prednja vrata, toda nihče se ni oglašil. Pa saj cape razodevajo, da je kočja obljudena. In sem šel okrog. Tolčem na tista vrata. Spet mreža na vratih. Na večkratno trkanje se počasi prikaže starka, kakršno sem si predstavljala starko Gagul v Salomonovih rudnikih. Prosil sem, če bi lahko vstopil. Takoj sem dodal, da sem duhovnik. Pa me je čudno gledala, ker nisem imel kolarja. "Kolar imam v avtu. Je preveč grdo vreme. Bil sem pri vašem duhovniku v Križni vasi, pa ga ni doma." — "Ja, danes ga ni. On hodi vsako drugo nedeljo k nam maševati," je začela pojasnjevati in odpirati kavelj na vratih. Tudi je bilo kakor v Križni vasi. Postelja vas razmetana. Imajo pa blazine. Pohištvo je deloma kupljeno na kaki starini. Prosil sem jo, če bi lahko poklical pet "najs" fantičkov, ki so z menoj.

"Zakaj pa ne," je rekla. In

sem šel ponje. To so se jim svetile oči! Kot "flash light", so skakale od predmeta do predmeta v hiši.

Indijanka Ana, ki ima ključ od cerkve v Srednji vasi, s petimi malimi slovenskimi romarji v Baragovo deželo.

Tudi ta starka je veliko slišala o Baragi. Vedela je povedati, da je Baraga posvetil njihovo prvo cerkvico. Pokazala nam je molitvenik čipvejskega indijanskega jezika. Prosili smo jo, naj molji Zdravo Marijo v ottawskem jeziku. Pa ni hotel, samo nasmehnila se je. Kako pa rečete "Hvaljen Jezus po vaše?" In je nekaj zamomljala. Vprašali smo jo, če je ona tista, ki ima ključ od cerkve. Pa so se ji zasvetile oči in je šla pod polštrne in potegnila ven dolg železen ključ. Nato sem jo skupaj s fanti fotografiral. Šli smo pogledat cerkev. Cici je bežal s ključem naprej in odklenil. Zelo lepa, zelo anažna. V veži je preprost napis, da je prvo cerkev na tem mestu leta 1833 (31. julija) blagoslovil Rev. Friderik Baraga. Po ogledu smo vrnili ključ starki in se odpeljali po gozdu in med njivami v Harbor Springs, nekdanje "Krivo drevo".

(Dalje sledi)
Father Godina

Društvo Danica št. 11 SDZ bo praznovalo svoj zlati jubilej

Cleveland, O. — Društvo Danica št. 11 SDZ bo praznovalo svoj zlati jubilej v nedeljo, 27. oktobra 1963.

Da primerno počastimo ta važen dogodek, bo v spodnji dvorani Slovenskega narodnega na St. Clairju slavnostni banket. Zlate obletnice se ne obhajajo pogosto, doba 50 let je dolga doba našega življenja.

Članicam so bile razposlane vstopnice s prošnjo, da jih vzamejo in ne vračajo, posebno tiste, ki niso v finančni potrebi. Taki, ki imajo male otroke in ki samo eden v družini dela, še nobeden ni odrekal kupiti vstopnico.

Za vse bo najboljšje poskrbljeno in tudi zavrteli se bomo in vsi skupaj zapeli. Večerja se bo servirala od 5. do 7. ure zvečer. Kdor bi se rad udeležil banketa, naj me pokliče na tel. številki UT 1-4679 ali pride k meni na dom po vstopnico. Moramo vedeti vnaprej, koliko ljudi bo, da bomo vedele pripraviti. Pridite, ne bo vam žal!

Se vidimo v nedeljo, 27. oktobra!

Frances Kodrich, tajnica

Še ena zlata poroka

Cleveland, O. — Veselo slavnost sta imela Mr. in Mrs. John Lekan, 1105 E. 77 St. Nad dvesto dragih sorodnikov, sosedov in drugih prijateljev se je zbralo k praznovanju njune zlate poroke. Dne 7. junija 1913 sta stopila pred oltar Marije Vnebovzete in Rev. Andrew Smrekar je povezal v skupno življenje Francko Strle iz Podloža in Janeza Lekana iz Staraga trga pri Ložu. Hčerko in dva sina sta dobila. Vsi so med tem poročili in 14 vnukov jima razveseljuje jesen življenja.

Vsi so prihiteli k praznovanju zlate poroke, celo iz Pennsylvanije in Mississippia so prišli. Vse je bilo veselo. Cestitke in voščila je spremljala slovenska pesem ves večer.

Ameriška Domovina se pridružuje in jima želi zdravja in sreče v bodočih letih.

F.S. FINZGAR:

STRICI

Lucija je delila iz rešela, sicer zoper običaje kajžarjev, težke kose pogače vsem, kdor je le stegnil roko. In ko so pripeljali balo na Podlog, je oče Šimen svojočrno postavil dva škafa vina pred hišo; dva korca je spustil vanju, da je zajel, kdor in kolikor je hotel.

S to uro se je že začelo gostovanje na Podlogu. Vozači so večerjali, vino, ki ga ni bilo sicer nikoli na mizi, je teklo kot bi ga natakali izpod curka pri koritu. Kdorkoli je majčkeno poprijel in nesel z voza v hišo, že je zagriznil v pogačo. Lucija pa je med otročad delila in delila... Tak je bil ukaz očeta Šimna, ki je hodil med vrvežem ves slovesen in svatovski. Progarji so se utaborili pred podom in jih narejali, da se je razlegalo do fare.

Ženin Gašper je bil razburjen, da se mu je stari skrivaj muzal in nič rekel. Ko bi bil pri košnji tak, dvignil bi bil oče vile na denj. Vse mu je letelo iz rok, tekal je sem in tja, nič več ni vedel, kam bi se dejal. Zato pa je bil Mihor kakor očetova roka. Čuden mir mu je gledal z obraza in v tem miru so se ustnice ne- prestano rahlo krivile v smeh, ki se mu je natanko poznalo, da ni veselje, da je skrita poroga. Kljub temu je z oči bral očetovo voljo; vselej, še preden je oče ukazal, je že držal za delo. Oče — in samo on — je bral v tem smehu Mihorjevem in je videl sinu v dušo. Toda izdal ga ni. Niti enkrat ni trenil z očmi, da bi cinknil na sina. Boltežar pa se ni zavedal, kaj je z njim. Vino ga je razgrela, pred godci je hodil in poskakoval s cifanofanom na glavi. "Na zdrave Lucije!" je vabil in točil. Da ni Šimen oznanil vozačem in godcem nedelje, zapili bi bili in zarajali nedeljsko mašo.

Nedelja na Podlogu je bila nemirno tiha. Kuharice in najete strežajke so sicer delale na vse pretege, toda na domače je leglo nekaj svečanega in skrivnostnega. Sam oče je bil molčeč in se je, prej tako vzravnal, upognil. Govoril ni nihče. Edina štefa je vesela stikala po kuhinji, hodila v čumnatu ogledovat gore pogac, potic in cvrtja, pa spet v zgornjo hišo pretipavati in ogledovat novo oblečko, ki ji je bila umerjena kot najmlajši družici za svatbo. Gašper je bil nepokojen. Kajkrat si je primeril suknjič, pokrtil klobuk, potipal rdečo žido za trakom, spet vse spravil in nato drgnil z nakredano krpo težko srebrno verigo. Ure so se mu vlekli v večnost. Brez spanca je pričakal jutro, ob katerem je spet vse oživel. Progarji so zagodili, svatje so se vriskaje zbirali, ura odhoda k poroki je napočila.

Tedaj, preden je sedel sin na voz, da se odpelje po nevesto, sta se sešla oče in Gašper v zgornji hiši. Nemo sta si gledala v oči, dokler ni sin padel na kolena in zaprosil: "Oče, odpustite mi, če sem Vas kdaj razžalil. Blagoslovite me."

Šimen ga je prekrizal pravič: "Bog naj te blagoslovi, ki te bo, če Ga ne boš zapustil." In prekrizal ga je drugič: "In blagoslovim te jaz, tvoj oče, da ne pozabiš četrte žive dni." In prekrizal ga je tretjič: "In še matere blagoslov z nebes nadte, da bi bila Lucija kakor moja rajnica."

Sin je vstal. Oba sta molčala,

si stiskala roke, grenko jima je postajalo v grlu, dokler se niso orosile oči in sta se ločila.

Krog poldneva šele so se vrtnili svatje od fare. Gašper je skočil s koleslja in skrbno pomagal Luciji z voza. Lucija je bila kot roža. Vsa cerkev je pri poroki strmela vanjo in najbolj zavistni jeziki ni črhnil. Svatje so se zgrnili krog poročenca, progarji so igrali in ženin je peljal nevesto po stopnicah na podč pred duri, ki so bile seveda zaprte. Staršina je potrkal nanje, dokazoval, da imajo vse pravice do hiše, na kar se jim je po dolgi pravdi odprlo. Na pragu se je prikazal Boltežar. Na lesenem ploščku je držal majčkeno potičico, vse v rdečih pentljah. Stopil je pred nevesto in ji ponudil. Hrustu, ki je premetaval hlode kot žveplenke, se je tresla roka, da so pentlje trepetale. Godba je utihnila, svati so prislunili.

"Na, Lucija! V znamenje, da kruha v naši ne boš nikoli stradala."

Lucija je vzela in segla Boltežarju v roko, od razburjenosti vso potno. Stisnila mu je v dlan križani tolar in rekla: "Bog te plačal in usliši!"

Nato je povzel Boltežar, ki je pa bolj izječal kot izgovoril: "In nič več ne pojdeš čez ta prag od hiše, dokler te ne poneso." In je prijel nevesto, jo dvignil ter postavil čez prag v vežo. Ko jo je vzdignil in pritisnil nase ter je začela krog njega njena obleka, se mu je stemnilo pred očmi in ga stisnilo pri srcu. Zmeden je šel po sapo in globoko vzdihnil. Družici štefi se je zdelo vse to tako zabavno, da je ploskala in prosila Boltežarja: "Še mene!" Namesto Boltežarja pa je stopila k njej Lucija, jo tesno objela in očitno poljubila, kakor je ni še nihče.

Tedaj so udarili godci, završalo je med svati, ki so se posajali krog miz, šibečih se od jedil.

Zadnja je sedla nevesta. Lepa in nič prešerna se je sukala med svati in imela za vsakega pripravno besedo. Njene oči so izsledile vsako zadrego. Kjerkoli je bilo ob gneči kaj nereda na mizi, vse je videla. V hipu je bila tam, donesla krožnik, premečnila čaše; najbolj plahim je najboljše stregla; oblastne pa je znala prositi toliko ljubeznivo, da se ji je vdal vsak. Če je zdrnil košček kruha na tla, je bila Lucija, ki ga je spoštljivo pobrala. Vse oči so jo spremljale, hvalile in božale. Obsodba grunrtarjev pri Štebucu je bila pisana v vodo.

Za durmi je pa stal Šimen, sredi zime golorok, da so se mu svetili beli rokavi. Nobeno oko ni tako poživalo Lucije kot njegovo. Zadovoljen smeh mu je obkrožal usta.

Ko se je pritisnil na zadnji vogal mize, mu je namignil Zaplaznik:

"Veš kaj, vseeno Gašper ni slabo izbral."

"Sama skrb in sterezba jo je."

"Da bi le taka ostala!"

"Nič se ne boj! Tak dan se človek razodene," mu je prerokoval Šimen, nagnil kozarec in preko njega izpod napel priprtih oči gledal Lucijo, ki je ročno delila juho med svate.

(Dalje prihodnjič)

Čez tri leta selitev "pariškega trebuha"

Živilski trg na debelo bo dobil skladišča na robu Pariza.

"Najkasneje čez tri leta bodo Parižani hodili po "čebulno juho" — narečni izraz za preskrbovanje z živili — v predmestje Rungis, prav kot zdaj hodijo v Orly gledat, kako vzletajo in pristajajo letala," je pred kratkim napovedal Libert Bou, ki je prevzel skrb za preselitev živilskega trga na debelo iz sedanjih "Les Halles" sredi Pariza v osem kilometrov oddaljeni Rungis na jugovzhodnem robu mnogomilijonskega velemešta. Velika selitev, katere uradni zaključek je napovedan za 1. januar 1966, bo pomenila dokajšnjo spremembo v sedanji francoski preskrbovalni mreži.

Skoraj osem stoletij so "Les Halles" (pokrite tržnice) služile svojemu namenu. Njihovo pomembnost ponazorijo že podatki, da se tam stekajo tako rekoč vse niti grosistične preskrbovalne mreže. Emile Zola jih je označil kot "pariški trebuh", še pravilneje pa bi bilo, če bi pridevnik "pariški" zamenjal "francoski", zakaj skozi "Les Halles" mora vse, kar je namenjeno prehrani — od vrtnin do sira in mesa — med drugim celoz iz Normandije, kamor se potem živila vračajo po mreži trgovine na drobno.

Ne glede na velike in množične prevoze, potrebne spričo takšnih določil — mogočne karavane tovornjakov se z vseh strani noč za nočjo valijo proti glavnemu mestu — pariške "Les Halles" nimajo lastne tovarne železniške postaje. To pomeni med drugim, da je treba po železnici pripeljano blago prelagati na tovornjake, ki ga vozijo na tržnice.

Potem ko so ugotovili, da so "Les Halles" in vse, kar je povezano z njimi, že s stališča prevoza v vmesnim pretovarjanjem blaga hudo breme posebej za Pariz in za francosko gospodarstvo na splošno, se je začela razprava. Libert Bou je prevzel nalogo za preselitev v zla francoskega grosističnega prometa z živili.

V Rungisu, ki ni daleč od letališča Orly, so že začeli graditi. Nove tržnice bodo zavzemale površino 550 oralov ("Les Halles" jih imajo samo 87). Zgradili bodo posebno železniško postajo, vlaki in tovornjaki bodo pripeljali dnevno 4000 do 5000 ton živil. Na trg v Rungisu bo prihajalo vse, kar se je doslej zbiralo v "Les Halles", z iz-

jemo mesa, ki bo dobilo poseben trg severno od glavnega mesta. Nekaj številčnih napovedi: 80.000 tovornih vagonov in 70.000 tovornjakov bo pripeljalo v Rungis na leto povprečno 1,2 milijona ton sadja in zelenjave, 170.000 ton masla in sira ter 120.000 ton rib in druge hrane iz morja (raki, ostrige, ipd.).

Razen skladišč in drugih prostorov za prevoz in ponovno razdeljevanje živil bodo na dodatni površini 330 oralov zgradili naprave za delno ali popolno predelavo hrane. Pravijo, da bo v Rungisu zaposlenih skupni vsaj 35.000 ljudi. Za zdaj se še niso odločili, kaj bo tam, kjer so zdaj "Les Halles". Načrtov in predlogov je precej, največ prednosti dajejo parkom, stanovanjskim poslopjem in cvetličnemu trgu.

Velepodjetja gledajo v bodočnost samozavesino

HOT SPRING, Va. — Najvažnejša gospodarska organizacija je drugače malo znani Gospodarski svet, ki ga je ustanovil še pokojni Roosevelt. Pozneje se je svet ločil od stikov z administracijo in je sedaj najvplivnejša neodvisna organizacija velikih podjetij. Članov sveta je okoli sto, so pa to samo voditelji velikih in največjih podjetij v naši deželi. Za Eisenhowerja na primer "dobavili" 1. 1952 celo vrsto federalnih tajnikov, ki so oblačili in vedrili v Eisenhowerjevi gospodarski politiki. S Kennedyjevo administracijo imajo le rahle stike, kar pa Kennedyja ne ovira, da ne bi poslal vsako leto svoje federalne tajnike za gospodarstvo, da svetu poročajo o gospodarskem stanju dežele, kot ga vidi Kennedyjev režim.

Tudi letos so Kennedyjevi federalni tajniki na dolgo in široko razlagali industrijem in bankirjem, da bo dežela prišla čisto gotovo v krizo, ako Kongres ne odobri znižanje davkov. Človek bi mislil, da bodo podjetniki pozdravili tako stališče, pa se je zgodilo ravno narobe: Povedali so Kennedyju, da računajo tudi v prihodnjem letu s konjunkturo celo v slučaju, da ne bo nobenih nižjih davkov. Ako bi bili davki znižani, bo seveda od tega imela korist že itak sigurna konjunktura. To je vsekako precej hud poper za Kennedyjev zakonski predlog o znižanju davkov.

Španci hočejo Gibraltar

MADRID, Šp. — Španija bo nemara v bližnji bodočnosti znova sprožila vprašanje Gibraltarja, angleške vojaške postojanke na skrajnem južnem koncu Pirenejskega polotoka, ki čuva vhod v Sredozemsko morje.

Gibraltar je angleška kolonija od l. 1704 in Španci so ga od tedaj vedno znova hoteli nazaj. Angleži so se temu vztrajno upirali, češ, ker so ga smatrali za eno najvažnejših svojih pomorskih oporišč. Sedaj je njegova vrednost v tem pogledu padla.

Španci bodo zahtevali, da jim Angleži Gibraltar vrnejo, nakar bi ga lahko dali nazaj v najem, ali pa da ga Anglija in Španija upravljata skupno.

MALI OGLASI

V Euclidu

V fari sv. Kristine, blizu E. 216 in Miller Ave., bomo začeli cesto novih hiš, enodružinske, dvodružinske in bungalows za dohodek. Loti so različne mere. Izberite si kakor hitro mogoče, predno bo prepozno. Za več pojasnila kličite.

UPSON REALTY

499 E. 280 St. RE 1-1070 (206)

Pohištvo naprodaj

Štedilnik, hladilnik, dvojna postelja, dve otroški postelji, otroški stolček in stajica. Istotam v najem 4-sobno stanovanje. Na 1131 E. 76 St. — (18,23 okt)

Opremljena soba

Oddamo opremljeno sobo ženski, ki dela ali penzionistki. Lahko si tudi kuha. V Collinwoodski naselbini. Kličite 451-3982. (205)

Prodajam pristni domači med

ANTON BARBIC

7910 Rosewood Ave. Tel. DI 1-4887

Pri United Multiple Listing Service ima preko 100 prodajalcev domov. Če želite, da prodamo vašo hišo, me samo pokličite.

TONY SALETEL

KE 1-3930 Richmond Realtor — (23,25 okt)

V najem

Pet sob in kopalnica zgoraj, oddam po zmerni najemnini, na 971 E. 69 St. Ključ dobite pri sosedu na 967 E. 69 St. — (205)

V najem

Štiri čiste sobe s kopalnico, zgoraj, na E. 63 St. blizu Carl Ave. Kličite UT 1-3519. — (204)

V najem

Štiri sobe se odda starejšim, z gorkoto, zgoraj, garaža. Kličite HE 1-7437. (204)

Naprodaj ali v najem

Prodajam ali dam v najem 20 let obstojajočo delikatesno trgovino z dovoljenjem prodaje vina in piva. Zaradi starosti in odhoda v Florido. Zelo nizka cena. 4727 Payne Ave. — (207)

V najem

Oddamo 4 sobe in kopalnico blizu E. 55 in St. Clair Ave. Najemnina \$35. Vprašajte na 1334 E. 55 St. X

V najem

Tri čiste sobe, na novo dekorirane, oddamo enemu ali dveh odraslim za \$36 na 1176 E. 61 St. Kličite GR 5-2644. (mwf-x)

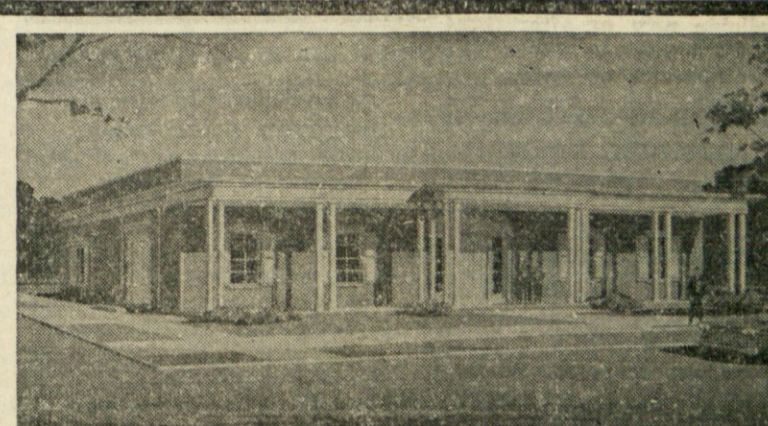
V najem

V najem se odda mirnim odraslim osebam štiri sobe, kopalnica in plinski furnez na 1095 E. 64 St. — (18,21,23 okt)

RUDY KRISTAVNIK COMPANY

Gradbeni dela — Mizarstvo — 5908 Bonna Ave.

Gradimo nove hiše, garaže in slične gradbe. - Popravljamo in prenavljamo stanovanja in poslopja. Dogradimo nove prostore. Vsa dela zavarovana. - Proračuni brezplačni. - Kličite po 5. uri zvečer HE 1-1108, podnevi pa HE 1-0965, Cleveland, O.

A. GRDINA & SONS, INC.

FUNERAL DIRECTORS — FURNITURE DEALERS

Pogrebni zavod: 17002 Lake Shore Blvd. KEnmore 1-6300

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street HEnderson 1-2088

Trgovina s pohištvo: 15301 Waterloo Road KEnmore 1-1235

Oseminšestdeset let

nudi KSKJ ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vlovam in sirotam, v slučaju bolezni, nesreče ali smrti.

AMERIŠKA KATOLIŠKA

SLOVENSKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki

Premoženje: \$14,500,000.00
Število certifikatov: 48,000

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poštenu in nadsolventni podporni organizaciji —

AMERIŠKI SLOVENSKI KATOLISKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K.S.K.J. sprejema pod svoje okrilje moške in ženske od 16. do 60. leta: otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta.

K.S.K.J. izdaja najmodernejšo vrsto certifikate za odrasle in mladino od \$500.00 do \$15,000.00.

K.S.K.J. nudi tri načrte operacijskih podpor do vsote \$400.00.

Ako še nisi član ali članica te mogoče in bogate katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj — bolje danes kot juri!

STARŠI, VPISITE SVOJE OTROKE V KSKJ!

Za pojasnila o zavarovalni vprašajte tajnike ali tajnice krajevnih društev KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

ČE SE SELITE

izpolnite ta odrezek in ga nam takoj pošljite. Ni potrebno, da nam pišete pismo. Naslove menjamo dvakrat tedensko. Navedba starega naslova je nujna.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

Moj stari naslov:

Moj novi naslov:

MOJE IME:

PROSIMO, PIŠITE RAZLOČNO

Proslava 40-letnice Slovenskega narodnega doma v Lorainu, O.

Skupina, ki bo v nedeljo izvajala kulturni spored. — Klečeče od leve proti desni: Joyce Blazina, Georgene Blazina in Francine Tomažic. Stojijo od leve proti desni: Frank Anzele, Mrs. Jennie Brove, Joyce Ferlic, Mrs. Mary Losiewicz in Jack Tomazic.

Slovenski narodni dom v Lorainu bo v nedeljo 27. okt. proslavil 40letnico svojega obstoja. Direktorij je v počast te pomembne obletnice pripravil lepo slovlavje in sicer banket, kateremu so sledil kulturni spored. Vsa

naša javnost je vlnudno vabljenana, da se tega veselega praznovanja udeleži. Pričakujejo, da bosta navzoča tudi clevelandski vrhovni sodnik mestnega sodišča August Pryatel in zvezni senator Frank J. Lausche ter dru-

ge odlične javne osebnosti. Obed bodo servirali ob 5.30 uri popoldne, nakar sledi, kot že rečeno, lep program in prosta zabava s plesom. Louis Balant ust. član S.N.D. Lorain, O.

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIŽARJI

Nekateri so stali operti ob kopja, drugi na

CHICAGO, ILL.

MALE HELP WANTED

MEDICAL TECHNOLOGIST
A. S. C. P.

for new hospital with latest equipment and facilities. Excellent start in salary and fringe benefits. Position available now or after first of year. Call collect. — Lester L. Lamb, Administrator or write

R. J. REYNOLDS - PATRICK
COUNTY MEMORIAL HOSPITAL
Stuart, Virginia Phone 694-3154
(204)

REAL ESTATE FOR SALE

GLENVIEW AREA
Brk. and redwd. 2 bdrm. ranch. Gar. and encl. patio rm. Lge. lot. Close to shpg., schls., transp. — \$17,200. By Owner. Phone: 968-1659.
(206)

ELMHURST — 3 bedrooms, 5 room frame, 2 years old. Walk to schools. 3 blocks E. of Rt. 83; 6 blocks So. of U.S. 20. \$14,900. \$1,000 down. \$125 month. Now vacant. Phone: TE 4-0297.
(206)

ARLINGTON HEIGHTS-GREEN-BRIER
6 Room Bi-Level. 3 Bedrooms — 2 Baths. Rec. Room. Attached gar. Built Ins. By Owner. Phone 392-2109.
(206)

WESTMONT — 3 or 4 bdrm. house, gar., patio, fence, bld-in dressers, and other bld-ins., ample storage. Walking distance schools and C.B. & Q. — WO 8-6177. Owner. Call Eves.
(204)

NILES — BY OWNER
Mod. 3 bedroom ranch, Att. 2 car garage. All face brick and stone. Bld-ins. Fully carpeted. Many extras. Cent. Air Cond. Will sacrifice for quick sale. MU 5-2889. (204)

BEAUTIFUL Apt. Building and neighborhood. Income property plus Tavern. Going bus., living quarters. Low 50's. By Owner — IN 8-4322. (207)

OAK PARK — 127 S. Lombard — By Owner. 3 bdrm., 2 story stucco. Single fam. res. in need of repairs. \$12,000 or best offer. — VI 8-8870. (208)

BY OWNER — Will sacrifice — Must go in 30 days. 2 Flats. Steam heat. New boiler. Enclosed porches. 2 car garage. Jacob Bara — CL 4-6642. (208)

HIGHLAND LAKE VICINITY
1010 CHARLES COURT
For rent or lease with option. Drive out to see today. For additional information call: 829-6090. (206)

WIDOW must sell — 6 Room House Attic, basement, 1½ car garage; W. W. carpeting, drapes, mirrors, and many extras. — Ph. 737-2161. (208)

TINLEY PARK — BY OWNER
6-YR. OLD. 3 bdrm. ranch. 3,000 sq. ft. liv. area incl. bsmt. 1½ bath, firepl., att. 2-c. gar. on ¾ acre. Beaut. area. \$23,900. — 532-3998. (206)

DES PLAINES — 6 ROOM BRICK RANCH HOME
with attached garage. Central air cond., 2 baths, full basement. Many extras. \$23,500. VA 7-6597. (207)

NEW LINCOLNWOOD TERRACE
OPEN 1-5
7 rm. bi-level; 2 baths, den, appls., lg. gar. Newly dec. in and out. By Owner. Asking \$32,500. For appt. — HO 5-1666. — 7041 N. KENTON AVENUE. (208)

je nekoliko zakrival dim ognjev, megla izdihov in para, dvigajoča se s pečenega mesa. Za njimi si videl ožarjena debela velikanskih smrek in nove gruča ljudi, katerih velikemu številu se je čudil Lotarinžan, ki ni bil navajen takih lovskih priprav.

"Vaši knezi," je rekel, "hodijo na lov kakor na vojni pohod."

"Da bi videli," je odgovoril Matko iz Turobojev, "da mu ne manjka ne lovskih priprav ne ljudi. To so knezovi naseljenci, a so tudi drugi, ki prihajajo iz puščavskih goščav sem zaradi trgovine."

"Kaj naj naredimo?" je preknil Zbiško, "v dvorcu še spijo."

"I, no, počakamo, dokler se ne prebude," je odgovoril Matko. "Saj vendar ne bomo tolkli na vrata in budili kneza, našega gospoda."

Rekši jih je spremil k ognju, h kateremu so jim naseljenci nametali zobrovih in medvedjih kož, a so jim potem začeli gostoljubno ponujati kadečega se mesa; ko pa so zaslišali tujo govorico, so se jeli zbirati, da bi si ogledali Nemca. Kmalu so raznesli Zbiškovi ljudje, da je ta vitez "celo izza morja", in takrat je nastala okoli njih taka gneča, da jih je moral gospod iz Turobojev z vso resnostjo odpoditi, da je obvaroval tujca pred preveliko radovednostjo. De Lorš je opazil v gruči ženske, ki so bile tudi večinoma oblečene v kože, a rdeče kakor jabolka in nenavadno lepe, pa je začel izpraševati, ali se tudi one udeležujejo lovov.

Matko Turobojski mu je razložil, da prihajajo skupno z naseljenci iz ženske radovednosti ali na semenj, da si nakupijo mestnega blaga ali pa prodajo gozdna bogastva. In tako je tudi bilo. Ta knežji dvorec je bil kakor ognjišče, okoli katerega se je zlasti v knezovi odsotnosti zbiral dvojen življ: mestni in gozdni. Naseljenci niso radi hodili iz goščave, ker jim je bilo tuje brez šuma drevja nad glavami, zato so Pšasnšani znašali na ta gozdni predel svoje znamenito pivo, moko, zmleto v mestnih mlinih na veter ali pa v vodnih mlinih na Ogrki, sol, ki je bila v puščavi redka, a so jo hlastno iskali, železnino, jermenje in podobne izdelke ljudske obrti, v zameno pa so jemali kože, dragocena krzna, sušene gobe, orehe, v boleznih potrebna zelišča ali koščke jantarja, za kar med Kurpi ni bilo posebno težavno.

Zato je okoli knežjega dvorca vrvelo nenehno življenje kakor na letnem semnju, ki se je še povečalo ob časih knežjih lovov, ko sta dolžnost in radovednost vabila stanovalce iz gozdnih globin.

De Lorš je poslušal Matkovo pripovedovanje z zanimanjem, opazoval postave naseljenec, ki so, živeč v zdravem, smolnatem zraku in hraneč se, kakor sicer večina takratnih kmetov, največ z mesom, vzbujali marsikdaj po svoji postavi in moči občudovanje tujih popotnikov. Zbiško pa je, sedeč pri ognju, nenehno pogledoval na vrata in okna dvorca in je komaj zdržal na mestu. Svetilo se je le eno okno očitno kuhinjsko, ker je dim uhajal skozi špranje med šipami, ki se niso zadosti dobro ujemale.

Druga pa so bila temna in so se bleščala le od dneвне svetlobe, ki je postajala vse jasnejša in je vse močnejše srebnila zasneženo goščavo za dvorom. — Med majhnimi vrati v stranski steni poslopja se je včasih pokazala služinčad v knežjih barvah — in z vedri ali s škafi na drogih hodila po vodo k vodnjaku.

Ko so jih vprašali, ali še vsi spe, so ti ljudje odgovarjali, da dvor še spi, ker jih je utrudil včerajšnji lov, a hrana za zajtrk pred odhodom da se že kuha.

In res je začel prihajati skozi kuhinjsko okno vonj po masti in žafranu, ki se je razširil daleč med ognji. Naposled so zakripala in se odprla glavna vrata, odkrivajoč notranjost bogato razsvetljene veže — in na pomol je stopil človek, v katerem je Zbiško na prvi pogled spoznal enega izmed pevcev, ki jih je svoj čas videl med služabniki v Krakovu. Ko ga je ugledal, je Zbiško skočil, ne da bi čakal na Matka iz Turobojev in na de Lorša, s tako naglico proti dvorcu, da je Lotarinžan začuden vprašal:

"Kaj se je zgodilo temu mlademu vitezu?"

"Nič se ni zgodilo," je odgovoril Matko iz Turobojev, "samo neko dvorjanko ljubi in bi jo čimprej rad ugledal."

"Ah!" je odgovoril de Lorš in položil obe roki na srce. In dvignivši oči, je začel vzdihovati tako žalostno, da je Matko skomignil z rameni in rekel v duhu:

"Mar vzdihuje tako po svoji starki? Zdi se mi, da res ni pri zdravi pameti."

Toda medtem ga je spremil v dvorec in oba sta se znašla

v obširni veži, okrašeni z rogovimi turov, zobrov, losov, jelebov, in osvetljeni s suhimi kladami, gorečimi v mogočnem kaminu. Na sredi je stala s preprogo pogrnjena miza s skledami, pripravljenimi za jed, v veži pa je bilo komaj nekaj dvorjanov, s katerimi se je Zbiško razgovarjal. Matko iz Turobojev jih je seznanil z gospodom de Loršem, a ker niso razumeli nemški, mu je moral še sam delati družbo. Dvorjani so pa prihajali vsak hip, večinoma postavni fantje, še neizglajeni, toda visoki, plečati, plavalasi, oblečeni že za v puščavo. Tisti, ki so poznali Zbiška in vedeli o njegovih krakovskih prigođah, so ga pozdravljali kot starega znanca — in videti je bilo, da ga spoštujejo. Drugi pa so gledali nanj, s takim občudovanjem, s kakršnim gledamo na človeka, ki je že visela nad njim krvnikova sekira. Naokoli so se slišali glasovi: "Tu so! Tu je kneginja, tudi je tu Jurandova, takoj jo uzreš revico in pojdeš z nami na lov." A tedaj sta vstopila oba križarska gosta, brat Hugo von Danfeld, starosta iz Ortelsburga, oziroma iz Ščitna, čigar sorodnik je bil svoj čas maršal, in Zigfrid von Lowe, tudi iz zaslužne kršćanske rodbine, načelnik iz Jansborka. Prvi je bil še precej mlad, toda debel, z obrazom lokavega pijanca in z debelimi, vlažnimi ustnicami, drugi visok s strogimi, a plemenitimi potezami. Zbišku se je zdelo, da je Danfelda videl nekoč pri knezu Vitoldu in da ga je Henrik, pločki škof, zvalil pri turnirju s konja, toda spomin na to mu je šel prihod kneza Januša, h kateremu se je obrnil s pokloni kakor tudi križarji in dvorjani. Približali so se mu de Lorš in komturji in Zbiško, knez pa je pozdravljaj prijazno, toda z dostojanstvom na golem, kmečkem obrazu, obrobjenim z lasmi, ki so bili nad čelom ravno pritrženi in so se spuščali na obe rami.

kateremu se je obrnil s pokloni kakor tudi križarji in dvorjani. Približali so se mu de Lorš in komturji in Zbiško, knez pa je pozdravljaj prijazno, toda z dostojanstvom na golem, kmečkem obrazu, obrobjenim z lasmi, ki so bili nad čelom ravno pritrženi in so se spuščali na obe rami.

V blag spomin

DESETE OBLETNICE SMRTI
NAŠE LJUBLJENE SOPROGE
IN MATERE

Karoline Požar

ki je izročila Bogu svojo blago dušo
dne 24. oktobra 1953.

Let deset Te zemlja krije,
soproga ljuba in mamica,
še vedno žalostni smo vsi,
odkar Te krije zemlja.

Pa se bomo spet združili,
onkraj groba enkrat vsi,
večno pri Bogu se veselili
v raju večnem, nad zvezdami.

Zalujoci:

JOHN POŽAR, soprog
CAROLINE, hči

Cleveland, O., 23. oktobra 1963.

MRS. FOX ŽIVI BOLJŠE Z
ELEKTRIKO... ŽIVITE TUDI VI?

Povejte nam to in Vi boste lahko ena izmed petih izbranih družin,
katere zgodba bo objavljena v tem časopisu.

Veliko družin je povedalo Ameriški Domo vini in The Illuminating Company, potem ko so se preteklo pomlad pojavili v tem časopisu oglasi, da tudi one "žive boljše z elektriko."

Smemo povedati zgodbo, kako Vaša družina uživa in se veseli električnih priprav v Vašem domu? Če bo Vaša družina izbrana, bo Vaša zgodba objavljena v tem časopisu in prejeli boste lepo darilo West Bend "Fiesta" avtomatični električni kuhalnik. Družine z najzanimivejšo zgodbo kako "živeti boljše z elektriko" bodo izbrane od tričlanske komisije.

Te zgodbe se bodo začele objavljati v prihodnjih tednih. Izpolnite spodnja vprašanja in jih pošljite na Ameriško Domovino sedaj.

Prosimo, izpolnite spodnja vprašanja na prijavi, katero pošljite na:

AMERIŠKA DOMOVINA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

(1) Število družinskih članov:	Koliko otrok:
(2) Zaznamujte eno: Enodružinska hiša:	2-družinska: Stanovanje:
(3) Zaznamujte spodaj vse priprave, katere ste uporabljali in označite približno število let:	
PRIPRAVA (zaznamujte postavke)	LETA
Električni sušilnik	
Električni sušilnik	
Avtomatični pralnik	
Zmrzovalnik	
Pomivalnik	
(4) Označite tu število manjših aparatov, kot so pražilniki, ure, toplotne blazine, radii, TV, itd., ki jih imate: (zaznamujte število)	
pod 5	5 — 10
10 — 15	15 — 20
	preko 20
(5) Električna priprava, katero imamo najrajši, je naš:	
(6) Najbolj praktična električna priprava je naš:	
(7) Električna priprava, katero smo nedavno kupili, je bila:	
(8) Naša zgodba o "življenju z elektriko" je zanimiva zato:	

IME:

NASLOV:

MESTO:

CONA:

TELEFON:

"Električni sušilnik
je prav gotovo bolj sodoben"

trdi Mrs. Billy Fox iz Clevelanda. "Sem popolnoma prepričana o tem. Jaz rabim električni sušilnik 3 do 4 krat tedensko za vse pranje od volnenih odev do plastičnih zaves v kopalnici." Mrs. Fox gotovo najraje suši vse svoje perilo v električnem sušilniku brez vsakega plamena. Iz izkušnje ve, da je sušenje brez plamena najvarnejše za vse vrste tkanin. Električna vročina vedno daje pra-

vilno temperaturo za vsako količino perila, vsak dan in ob vsakem letnem času. Poučite se o vseh teh dejstvih predno kupite. Kličite Illuminating Company — 623-1361.

The ILLUMINATING Company
An investor-owned Company Serving The Best Location In The Nation